

POSTANOWIENIE

Dnia 27 października 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek

w sprawie **A.S.**

skazanego za czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k. i in.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 27 października 2023 r.
wniosków skazanego o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Apelacyjnego w
Warszawie z dnia 9 lutego 2023 r., sygn. akt II AKa 417/22, zmieniającego wyrok
Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 10 maja 2022 r., sygn. akt XVIII K 41/21,
na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł
wniosków nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Obrońca A.S. wniósł do Sądu Najwyższego kasację od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 9 lutego 2023 r., sygn. akt II AKa 417/22, zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 10 maja 2022 r., sygn. akt XVIII K 41/21. W ww. postępowaniu A.S. został prawomocnie skazany za czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k. i inne, za które wymierzono mu karę łączną 15 lat pozbawienia wolności. W osobistym piśmie skazany złożył wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją wyroku, który nie został uwzględniony postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 10 sierpnia 2023 r., sygn. akt II KK 295/23.

W dwóch kolejnych pismach (k. 77 i 79) skazany wniósł „zażalenie” na postanowienie o nieuwzględnieniu wniosku o wstrzymanie wskazując, że wyroki wydane w jego sprawie są obarczone uchybieniami i powinien zostać uniewinniony.

Zgodnie z zarządzeniem z dnia 6 października 2023 r. (k. 99) pisma te zostały potraktowane jako nowe wnioski o wstrzymanie. Z kolei w piśmie z dnia 28 września 2023 r. skazany raz jeszcze wniósł o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją wyroku, wskazując, że odbył już prawie całą karę, o jaką wnioskował dla niego obrońca w apelacji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wnioski nie zasługują na uwzględnienie.

Tak jak wskazano przy pierwszym rozpoznawaniu wniosku o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją wyroku, instytucja z art. 532 § 1 k.p.k. ma charakter wyjątkowy. Słusznie przyjmuje się, że Sąd Najwyższy może z niej skorzystać wyłącznie, gdy przemawiają za tym: bardzo wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji, nietrafność merytoryczna wyroku oraz ustalenie, że wykonanie kary przed rozpoznaniem kasacji spowodowałoby dla skazanego wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki (por. m.in.: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 4 września 1998 r., II KKN 178/98; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 września 1998 r., II KKN 262/98; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 czerwca 2018 r., II KK 184/18). Trzeba bowiem mieć na względzie, że regułą jest wykonalność prawomocnego wyroku (art. 9 § 2 k.k.w.), zaś wstrzymanie jego wykonania – wyjątkiem.

Skazany nie przedstawił żadnych nowych argumentów, które przemawiałyby za podjęciem decyzji o wstrzymaniu wykonania zaskarżonego wyroku. Dlatego też, uwzględniając argumentację przytoczoną również w postanowieniu z dnia 10 sierpnia 2023 r., Sąd Najwyższy nie znalazł podstaw o skorzystania z instytucji z art. 532 § 1 k.p.k.

Należy jednocześnie ponownie podkreślić, że decyzja w przedmiocie wniosku o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją wyroku w żadnym razie nie przesądza ostatecznego rozstrzygnięcia kwestii zasadności kasacji obrońcy skazanego od prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie.

Mając na uwadze powyższe należało orzec jak w części dyspozytywnej niniejszego postanowienia.

Zarządzam: pouczyć skazanego, że na ww. postanowienie nie przysługuje zażalenie.

(TM)

[ms]